

lige saa lidt som den Omstændighed, at den holder en kommunal Betalings- og Belønningsskole — er det vist den hedder — gør det. Det er en frivillig Udvidelse af Kommunens Skolevæsen, men denne Udvidelse betinger ikke, at Staten derfor skal forøge sit Tilskud. Skulde der blive Tale om en Forhøjelse af Tilskuddet, ja, saa maatte det forhandles som en særlig Sag, hvor det undersøgtes, om det Beløb, som ved Skoleloven er fastsat som Statens Tilskud til Københavns Skolevæsen, maa ske nu efter forandrede Forhold burde forhøjes. Men det kan ikke forhøjes ved, at Københavns Kommune kommer og siger, at den vil have et Tilskud af Bevillingen til Aftenskolerne, hvoraf ingen Kommune i hele Landet faar Tilskud.

Det ærede Medlem vendte tilbage til de 70 Soldater, som, naar de frivillig melde sig, skulle anvendes til Hjælp ved Bibliotekets Flytning. Det ærede Medlem kunde vedblivende ikke forstaa, hvorledes dette skulde kunne lade sig gøre, hvorledes Hæren skulde kunne undvære disse Mænd, og hvordan det saa vilde gaa med deres militære Uddannelse. Ja, det forklarede jeg jo i Gaar, at de først skulle træde til, naar deres Rekrutuddannelse er tilendebragt, og de, efter at en Del af dem er sendt hjem, ellers skulle gaa paa Arbejde i Laboratorium og Arsenal. Hvorledes skal da deres Arbejde kunne undværes der? spurgte det ærede Medlem. Ogsaa det forklarede jeg i Gaar, idet jeg meddelte, at Kultusministeriet skal yde Krigsministeriet Erstatning for den manglende Arbejdskraft, altsaa for Afsavnet af det Arbejde, som de vedkommende Soldater skulde have udført, men som nu Krigsministeriet kan betale andre for. Jeg mener vedblivende, at denne Maade at faa Bøgerne flyttede paa er heldig og forsvarlig. At det skulde mangle paa Soldater, som frivillig ville melde sig til dette Arbejde mod en Godtgørelse af Kultusministeriet, tror jeg slet ikke der kan blive Tale om.

Det ærede Medlem vendte tilbage til det i Fjor og nu ogsaa i Aar forhandlede Spørgsmaal om Lønnen til en Snes Vaagekoner paa Frederiks Hospital. Nu fortæller det ærede Medlem os, at deres Løn, der fastsattes paa Finansloven for 1899—1900, er „en Sulteløn“. Det kan jeg ab-

solut ikke tro, thi var det en Sulteløn, havde det ærede Medlem selvfølgelig den Gang ikke tiltraadt Forslaget. Det ærede Medlem sad ogsaa den Gang i Finansudvalget, og det ærede Medlem kunde sikkert ikke sammen med hele Finansudvalget indstille et af en Minister stillet Forslag om at yde en Sulteløn til en Funktionærklasse. Men det er naturligvis ogsaa en af disse stærke Overdrivelser og agitatoriske Talemaader, som man hører saa mange af fra det ærede Medlem og hans Parti, og det ærede Medlem ser jo da ogsaa, at hans Gruppe staar ganske alene i dette Spørgsmaal inden for Finansudvalget; et andet Mindretal, som ellers staar Socialdemokraterne nær, har ikke fundet disse 20 Øre tilpas til at drive Agitation paa og har ikke villet være med. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) derfor for lidt siden i en Tale, som jo var ret enestaaende her i Salen, paakaldte saa det ene og isaa det andet Medlem, saa undrer det mig, at det ærede Medlem ikke først og fremmest paakaldte det Partis Medlemmer i Finansudvalget, som de Herrer dog vel havde ventet Tilslutning fra. Hele denne Sag er jo simpelt og bart denne, at for ikke længe siden er denne Løn fastsat. Efter den Tid have vedkommende faaet forskellige yderligere Godtgørelser og forskellige Lempelser i deres Stilling. Der har en Gang i Begyndelsen af 1904 foreligget et Andragende fra dem om at faa Forhøjelse, men det mente Hospitalets Administration ikke at kunne anbefale, og senere har jeg intet hørt om denne Sag ud over de af det ærede Medlem gentagne Gange stillede Forslag derom. Naar det nu siges, at man vil nægte dem 20 Øre om Dagen, saa vilde de forskellige Medlemmer her i Salen jo med ganske samme Ret kunne stille saa det ene, saa det andet Ændringsforslag, Rækker af saadanne. Naar man ser i Finanslovens Anmærkninger, findes der jo en Mængde Lønninger til saadanne Funktionærer omkring paa Statens Anstalter, Sindssygeanstalter f. Eks. til Dagkoner, Vaskekoner osv., og hvert enkelt Medlem kunde jo stille Forslag om at forhøje saa denne og saa hin Lønning og kunde, naar man ikke gik ind paa den Slags, sige med samme Ret: er det dog